

Niet de grootste, wel de mooiste

De jury van het Theaterfestival koos vijftien producties die exemplarisch zijn voor het voorbije seizoen. Daarbij geeft het enkele geheimtips uit de podiumwereld een stevig duwtje in de rug richting een groter publiek.

FILIP TIELENS

Een aantal 'gehypete voorstellingen', zoals *JR* (FC Bergman) of *Marr* (Stefaan Van Brabant en Johan Heltenbergh) selecteerde de Theaterfestivaljury niet, naar eigen zeggen 'omdat ze verdeelden, ook al werden ze met grote urgentie verdedigd door sommige juryleden'. Uit het verslag van de jury, met daarin ook *De Standaard*-recensente Charlotte De Somville, blijkt duidelijk dat deze selectie geen verzameling is van de meest populaire producties. Geen compromis waar niemand zich een buil aan valt, maar 'een consensus met voorstellingen die door een significant aantal juryleden door dik en dun verdedigd werd'.

Dat leverde een fijne staalkaart op, met een focus op een generatie podiumkunstenaars tussen 35 en 45 jaar die op kruissnelheid draaien, maar nog niet altijd een groot publiek bereiken (in Vlaanderen). Opera, musical en comedy kwamen niet aan bod, vandaar dat het meesterlijke *Levend en vers* van Wouter Deprez niet op de lijst prijkt. Criteria voor selectie waren 'ambachtelijk inzicht', 'zin voor avontuur' en 'schoonheid', maar ook 'de relevantie' van het stuk en 'de maatschappelijke spanningen' waartoe artiesten zich verhouden.

1. Leve het leven

Dat laatste lukte goed bij *Amnes(t)ie* van Action Zoo Humain, dat 'de problematiek van de Syriëstrijders koppelde aan een van de zwartste hoofdstukken uit de Belgische geschiedenis: de collaboratie'. Verstillend en poëtisch

is *Conversations (at the end of the world)*, waarin Kris Verdonck het een uur lang zwarte as laat sneeuwen op scène en volgens de jury zo op 'visueel verbluffende wijze greep probeert te krijgen op de absurditeit van ons bestaan'.

Uit het seizoen van Toneelhuis werd dus niet gekozen voor *JR*, maar ook niet voor kleppers als *Oorlog en terpentijn* (Nedcompagny/Jan Lauwers) of *Vergeef ons*

De focus ligt op een generatie podiumkunstenaars tussen 35 en 45 jaar die op kruissnelheid draaien, maar nog niet altijd een groot publiek bereiken

(Guy Cassiers). *Platina*, het adieu van Abke Haring bij het Antwerpse stadstheater, staat wel op het menu, al is het volgens ons niet haar beste productie. *Poquelin II* van tg Stan is er ook bij, 'een kolderesk, burlesk, grotesk, carnavalesk, maar bovenal vitaal stuk tonel dat het theatrale karakter van het leven haarfijn blootlegt'.

2. Leve Nederland

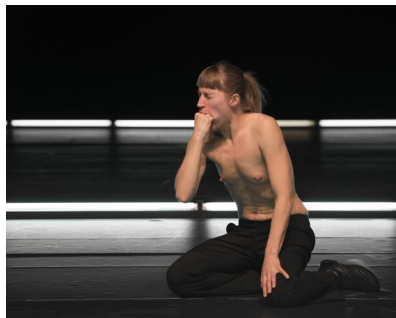
Vier Nederlandse theaterstukken werden geselecteerd, waaronder twee geweldige stukken die voor het eerst in Vlaanderen te zien zullen zijn. Eric de Vroedt brengt de vijf uur durende gewachmarathon *The nation*, 'een

'Ibsen huis' van Internationaal Theater Amsterdam, met een ronddraaiend huis op scène. © Jan Versweyeld

'Common ground' van Platform-K en Benjamin Vandewalle. © Thomas Dierckx

'21 pornographies' van Mette Ingvartsen. © Marc Dommeghe

ambitieuze dwarsdoorsnede van de maatschappij en al haar uitdagingen'. Wonderboy Simon Stone maakte bij Internationaal Theater Amsterdam *Ibsen huis*, met een ronddraaiend glazen huis op scène dat hij, zo gebiedt de eerlijkheid ons te zeggen, ook elders toepaste in zijn twee encenseringen van *De drie zusters*.

Jammer dat *Kleine zielen* van Ivo van Hove trouwens niet op de lijst staat, nochtans een van zijn allerbeste stukken uit de laatste tien jaar. *Phobiaruma* werd wel geselecteerd, maar helaas kan Dries Verhoevens spookhuis van de angst niet hernomen worden.

3. Leve de jeugd

Slechts twee jeugdtheaterstukken pikte de jury eruit. *De onzichtbare man* van Theater Artemis is 'ongrijpbaar, anarchistisch, kleutertheater' waarmee Jetse Bataalaan zijn grote vorm bevestigd. Een verrassing is *Geef mijn hand terug* van Bronks, 'een van de meest wezenlijke en oprechte producties van het seizoen', gebaseerd op de ziekte van Parkinson die de jonge vormgever Jan De Brabander trof. Wel vreemd dat de jury naast *Kid van Bog* en Het Paleis keek en ook het hartverwarmende *Inuk* van Studio Orka negeerde – maar goed, de Orka's kunnen ook niet elk jaar geselecteerd worden.

4. Leve de dans

Al lijkt Rosas wel een abonnee te hebben op het Theaterfestival. Volledig terecht, want *Mitten wir in Leben sind* is volgens de jury 'een match made in

heaven' tussen Anne Teresa De Keersmaecker en cellist Jean-Guillaume Queyras. Met nog vier andere dansvoorstellingen is het medium dit jaar goed vertegenwoordigd. *Invited* van Seppe Baeyens is een van de meest geslaagde participatieve dansproducties die we ooit meemaakten en dat is ook de jury niet ontgaan. Al even inclusief is *Common ground* van Platform-K en Benjamin Vandewalle, een 'onverwachte, diep menselijke ontroering' tussen dansers met en zonder beperking.

Eros en Thanatos zijn ook van de partij. Mette Ingvartsen exploiteert in *21 pornographies* 'de grens tussen geilheid en geweldadigheid'. Fabrizio Cassol en Alain Platel brengen in het dansante concert *Requiem pour L.* een ontroerend *memento mori* voor de L uit de titel, die iedere avond opnieuw het tijdschrift voor het eeuwige vervuilt in de zwart-witte achtergrondfilm.

5. Leve het kleine

Buiten categorie is het kleinood *Voicing pieces* van de Turkse Begüm Erçiyas, 'een magische, onvergetelijke ervaring' waarbij je tot je middel moet kruipen in drie geluidsdichte hokjes voor een spel met stem en echo.

Uit de selectie van het Nederlands Theaterfestival worden tot slot de (Vlaamse) voorstellingen *Para* (David Van Reybrouck, Raven Ruell & Bruno Vanden Broeck/KVS) en *Daar gaan we weer* (Wunderbaum) gepresenteerd.

Het Theaterfestival, van 30/8 tot 9/9 in De Singel, Antwerpen.